

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Iványi Ágnes ügyvéd (2030 Érd, Citromfa u. 34.) által képviselt
OTP Faktoring Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1066 Budapest,
Mozsár u. 8.) **felperesnek**

a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda (1154 Budapest, Őrjáró tér 5.; eljáró ügyvéd dr. Ölveczky
István) által képviselt

alperes ellen,

kölcsön megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t .

A bíróság a keresetet elutasítja.

**A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.700,-
(Tizenkétezer-hétszáz) forint perköltséget.**

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet írásban, 3 példányban kell ennél a bíróságnál benyújtani a Fővárosi Törvényszékhez címzetten.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt. A fellebbezést a tanács elnöke hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nélkülözi az előbbiek szerinti hivatkozást. A fellebbezés elutasításának ezen az alapon nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az elmulasztott fellebbezési határidő utolsó napjától számított hatvan nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor. Ha a beszámítási kifogás előterjeszhető, az előbbi tilalom annak elbírálása során nem alkalmazható.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított nyolc napon belül, a

fellebbező fél ellenfele pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti. A határidők elmulasztása esetén a határidő utolsó napjától számított hatvan nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg.

Ha az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása nem volt, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét:

- a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja, ha az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, vagy az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn,

- a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül - végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése.

Ha az ítélet anyagi jogszabályt sért, és a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak, a bíróság a jogszabálysértő határozatot - mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - megváltoztathatja, egyébként a jogszabálysértő határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

I n d o k o l á s

A perben nem álló OTP Bank Zrt. mint hitelező és az alperes mint adós 2000. február 2. napján folyószámla és hitelkártya szerződést kötöttek, amelyet 2005. március 7. napján, 2006. november 29. napján, 2007. november 30. napján és 2007. december 14. napján módosítottak.

Az alperes a 2011. október 19. napján kelt levelével kérte az OTP Bank Zrt.-t a tartozása mértékének áttekintésére.

Az OTP Bank Zrt. a 2012. január 1. napján kelt levelével 182.410,- forint, majd a 2012. február 1. napján kelt levelével 177.776,- forint megfizetésére felszólította az alperest.

Az OTP Bank Zrt. a 2012. március 1. napján kelt levelével felszólította az alperest 172.416,- forint tartozás megfizetésére és annak elmaradása esetére a perbeli szerződést felmondta. A felszólítást az alperes 2012. március 19. napján átvette.

Az OTP Bank Zrt. 2012. június 8. napján engedményezési nyilatkozatot állított ki, amelyben tájékoztatta az alperest, hogy az alperessel szemben fennálló 179.476,- forintos követelését a felperesre engedményezte.

Az alperes a fizetési felszólításban foglaltaknak nem tett eleget, ezért a felperes közjegyzői eljárásban fizetési meghagyás kibocsátását kérte, amely eljárás az alperes ellentmondása nyomán perré alakult.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 179.476,- forint és ezen összeg után 2012. június 2. napjától a kifizetés napjáig járó évi 30%-os kamata és perköltség megfizetésére.

A felperes állította, hogy az alperes és a felperes jogelődje az OTP Bank Nyrt. között 2000. február 2. napján lakossági folyószámla és kártyaszerződés jött létre, amelyet több alkalommal módosítottak. Az alperes a szerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, amely miatt az OTP Bank Nyrt. a szerződést 2012. március 1. napján felmondta, majd az alperessel szemben fennálló 179.476,- forintos követelését 2012. június 1. napján a felperesre engedményezte. A felperes hivatkozott arra, hogy perbeli legitimációját az OTP Bank Nyrt. és a felperes között létrejött engedményezési szerződés alapozza meg.

A felperes másolatban csatolta a perbeli szerződést és annak módosításait, az OTP Bank Zrt. üzletszabályzatát és kamathirdetményét, felhatalmazó levelet, fizetési felszólításokat és tértivevényt, az alperes levelét, engedményezési nyilatkozatot és inkasszó ügy tartozás részletezése elnevezésű iratot, valamint az alperes 2010. december 24-e és 2011. szeptember 23-a közötti időszakra vonatkozó folyószámla kimutatását.

Az alperes vitatva a kereset jogalapját és összecszerúségét kérte annak elutasítását és felperes perköltségben marasztalását.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes nem igazolta az engedményezés megtörténtét, hiszen az OTP Bank Nyrt. engedményezési nyilatkozata erre nem alkalmas, amelyet egyébként az alperes a pert megelőzően nem kapott meg. Állította továbbá, hogy a felperes a tartozás összegét sem bizonyította, mert nem igazolta, hogy mikor milyen összegű összegeket használt fel az alperes. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint semmis a szerződés tekintettel arra, hogy a teljes hiteldíjmutató nem áll összhangban a felperes által hivatkozott és egyébként fel is számított egyes tételekkel, illetve a felperes egyik általános szerződési feltételben foglalt kikötés módosításának lehetőségét sem ajánlotta fel az alperesnek.

A kereset megalapozatlan.

A bíróság a tényállást a peres felek nyilatkozatai, valamint a csatolt okiratok alapján állapította meg, miután előzetesen tájékoztatta a feleket a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) ötödik része szerinti, a kisértékű perek szabályainak alkalmazásáról, valamint a feleket terhelő bizonyítási kötelezettségekről.

A Ptk. 328. § (1) bekezdése szerint a jogosult követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés). A Ptk. az engedményezési szerződésre meghatározott alakot nem ír elő, ezért az akár írásban, akár szóban érvényesen megköthető akkor is, ha arra a szerződésre, amelyből a követelés ered, a jogszabály a kötelező írásba foglalást rendeli. Az engedményezés elfogadása ráutaló magatartással is történhet. A felperes a keresetéhez nem csatolt ugyan engedményezési szerződést, azonban a bíróság a felperes által előterjesztett, a jogelődje által kiállított engedményezési nyilatkozat alapján megállapította, hogy a perbeli követelést az OTP Bank Nyrt. a felperesre engedményezte, tekintettel arra, hogy abból megállapítható volt, hogy az engedményezés mely követelésre és milyen terjedelemben vonatkozott. A felperes nem terjesztett elő arra vonatkozó bizonyítékot amely alátámasztotta volna azt, hogy az engedményezés tényéről a felperes vagy a jogelődje értesítette előzetesen értesítette volna az alperest, azonban a per folyamatban léte alatt a peranyag részévé tett engedményezési nyilatkozat kézhezvételével a per folyamán az alperes minden kétséget kizáróan értesült az engedményezés tényéről.

A bíróság a peres felek tényelődása és a csatolt okiratok alapján megállapította, hogy az alperes és a felperes jogelődje 2000. február 2. napján folyószámla és hitelkártya szerződést kötöttek, amelyet később többször módosítottak. A felperesi jogelőd a 2012. március 1. napján kelt levelével

felmondta a perbeli szerződést, amely levelet a felperes által csatolt tértivevény tanúsága szerint az alperes 2012. március 19. napján átvett, így a felmondás minden kétség nélkül hatályosult.

A felperes által a peranyag részévé tett okiratok alapján a bíróság csak azt tudta megállapítani, hogy a felperesi jogelőd először 2012. január 1. napján szőlította fel az alperest az általa nyilvántartott tartozás megfizetésére, majd újabb felszólítások után a 2012. március 1. napján kelt levelével a perbeli szerződést felmondta. Mindezek mellett a felperes a 2010. december 24-e és 2011. szeptember 23-a közötti időszakra vonatkozó folyószámla kimutatásokat csatolt, amelyek nyilvánvalóan bőven a felszólítások és a felmondás előtti időszakra vonatkoztak.

Az alperes a kereset összegszerűségének vitatása mellett, nem ismerte el azt, hogy tartozása állna fenn a felperes felé, így a felperesnek a tényelőadását bizonyítékokkal kellett alátámasztania. A felperes által előterjesztett fizetési felszólításokat a bíróság okirati bizonyítékként nem, csak mint a felperes nyilatkozataként értékelhette, tekintettel arra, hogy ezen okiratok csak azt bizonyították, hogy a felperesi jogelőd különböző időpontokban milyen alperesi tartozásokat tartott számon. Önmagukban a felperesi nyilatkozatok azonban elégtelenek voltak a kereset összegszerűségének a bizonyítására. A felperes nem terjesztett elő arra vonatkozó bizonyítékot, bizonyítási indítványt, amely megalapozta volna a keresetét.

A tárgyalást mulasztó felperesnek a követelése alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait kellett előadnia. A felperes ezzel szemben nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely megalapozhatta volna a kereset szerinti igényét, vagyis a felperes nem tett eleget a bíróság által meghatározott bizonyítási kötelezettségének, ezért a fentiekben kifejtettek okán a bíróság a Pp. 199. §-a és 206. § (1)-(2) bekezdése figyelembevételével a keresetet elutasította.

A bizonyíthatlanságra alapított elutasításra tekintettel a bíróság az ezen kört meghaladó alperesi védekezésben foglaltakat érdemben nem vizsgálta.

A bíróság a Pp. 77. § és 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperesi képviselő pertárgy értékéhez igazodó, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése figyelembevételével megállapított bruttó 12.700,- forint képviselői munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A jogorvoslati lehetőségről szóló tájékoztatás a Pp. 233. § (1) bekezdésén, valamint a Pp. 392-394. §-ain alapul.

Budapest, 2013. február 8.

dr. Zajácz László s.k.
bíró

Az ítélet írásba foglalva 2013. február 8. napján.

A kiadmány hiteléül:

